C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-178/2026 Judecătoria Soroca, sediul Central
4-25160438-03-4r-19012026 Judecător: Cristina Botnaru

D E C I Z I E
În Numele Legii

16 iulie 2026 mun. Bălţi

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Având în componența sa:
Președinte de complet, judecător Ion Talpa
Judecătorii Cristina Prisacari și Viorica Severin

a examinat, în ordine de recurs, recursul contravenientei Ursu Valeria declarat împotriva ***hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Central din 10 decembrie 2025*** în cauza contravențională după contestația depusă de Ursu Valeria împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție şi deciziei agentului constatator din cadrul DP Nord a INSP al IGP a MAI, Mocanu Octavian din 24 octombrie 2025, întocmite în privința lui **Ursu Valeria** în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional;

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legii în vigoare, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

La 24 octombrie 2025, agentul constatator Mocanu Octavian, din cadrul DP Nord a INSP al IGP al MAI, a întocmit în privința lui Ursu Valeria un proces-verbal cu privire la contravenție, reținând că, la aceeași dată, ora 16:31, pe traseul R14 R6 – Codrul Nou – Soroca – Unguri – frontiera cu Ucraina, în satul Gvozdova, raionul Florești, aceasta a condus automobilul de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, cu depășirea limitei de viteză stabilite pe sectorul respectiv de drum, încălcând astfel prevederile pct. 47 alin. (1) din Regulamentul circulației rutiere.

Prin decizia din 24 octombrie 2025, agentul constatator a recunoscut-o pe Ursu Valeria vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional și i-a aplicat o sancțiune sub formă de amendă în mărime de

12 unități convenționale, echivalentul a 600 de lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și cu decizia de sancționare, Ursu Valeria le-a contestat în ordinea prevăzută de art. 448 din Codul contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Central, din 10 decembrie 2025, contestația depusă de Ursu Valeria a fost respinsă ca neîntemeiată, cu menținerea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator din 24 octombrie 2025. Totodată, s-a dispus remiterea actelor agentului constatator, în vederea punerii lor în executare după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Ursu Valeria a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Central, din 10 decembrie 2025 și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, recurenta a susținut că hotărârea contestată este nefondată, întrucât prima instanță ar fi apreciat în mod eronat circumstanțele cauzei și legalitatea actelor întocmite de agentul constatator.

În acest sens, recurenta a invocat existența a două exemplare ale procesului-verbal cu privire la contravenție, care, deși ar conține date diferite referitoare la mijlocul de transport, ar avea aceleași elemente de identificare, și anume numărul de înregistrare *****, seria MAI06, numărul 818729 și codul de bare 4905923629574442. Potrivit acesteia, exemplarul care i-a fost înmânat la fața locului a fost semnat de ea o singură dată, în timp ce semnătura sa ar fi fost ulterior dublată de agentul constatator. Totodată, recurenta a afirmat că un al doilea exemplar, pe care îl califică drept „nou” sau „rectificat”, nu i-a fost prezentat, nu a fost întocmit în prezența sa și nu a fost semnat de ea, deși ar indica aceeași oră și același minut al întocmirii, respectiv 16:32.

În susținerea criticilor sale, recurenta a făcut trimitere la art. 443 alin. (7) din Codul contravențional, invocând inadmisibilitatea rectificărilor, adăugirilor și a altor modificări în procesul-verbal cu privire la contravenție. Aceasta a contestat concluzia primei instanțe potrivit căreia indicarea eronată a unui mijloc de transport de model „V*****”, cu numărul de înmatriculare *****, în locul automobilului de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, ar reprezenta o eroare care nu afectează fondul cauzei și nu aduce o atingere directă și gravă drepturilor sale, garantate de art. 384 alin. (2) din Codul contravențional.

Recurenta a susținut că modificarea respectivă nu poate fi tratată drept o simplă rectificare, întrucât ar viza un element esențial al faptei imputate, și anume mijlocul de transport cu care ar fi fost săvârșită contravenția. În opinia sa, schimbarea acestor date, fără informarea și participarea sa, i-ar fi afectat dreptul la apărare, posibilitatea de a cunoaște cu exactitate fapta imputată, dreptul de a

formula obiecții împotriva acțiunilor agentului constatator și de a solicita consemnarea acestora în procesul-verbal, precum și dreptul de a verifica exactitatea informațiilor înscrise în actul de constatare și de a solicita completarea lui cu circumstanțele pe care le considera relevante.

În continuare, recurenta a calificat acțiunile agentului constatator drept o falsificare a procesului-verbal cu privire la contravenție, susținând că modificările ar fi fost efectuate după depunerea contestației, iar documentul astfel modificat nu i-ar fi fost adus la cunoștință. În acest context, a reiterat că nu a semnat presupusul proces-verbal rectificat și că apariția semnăturii sale în compartimentele acestuia ridică suspiciuni cu privire la autenticitatea actului și la respectarea procedurii legale de constatare a contravenției.

În consecință, recurenta a solicitat casarea hotărârii primei instanțe și remiterea cauzei la rejudecare, considerând că neregularitățile invocate nu au fost examinate în mod corespunzător, iar soluția adoptată nu oferă o apreciere suficientă a legalității procesului-verbal cu privire la contravenție și a respectării drepturilor sale procesuale.

În temeiul art. 471 alin. (2) Cod contravențional, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, la 15 aprilie 2026 în adresa instanței de recurs a parvenit referința depusă de agentul constatator din cadrul DP Nord a INSP al IGP a MAI, Eugeniu Nicorici prin care a solicitat respingerea recursului depus împotriva soluției primei instanțe cu menținerea acesteia fără modificări.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul penal conchide că recurenta nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe.

Conform prevederilor art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

În motivarea acestei concluzii Colegiul, verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate în raport cu motivele invocate de recurent, constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, care indică că examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenției

imputate; lit. b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; lit. c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; lit. d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; lit. d) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din materialele dosarului Colegiul penal reține că, Ursu Valeria a fost supusă răspunderii contravenționale pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional în următoarele circumstanțe: la data de 24.10.2025, ora 16:31, pe traseul R14 R6 – Codrul Nou – Soroca – Unguri – frontiera cu Ucraina, satul Gvozdova, raionul Florești, a condus mijlocul de transport de model ”*****” cu numărul de înmatriculare *****, cu 65 km, depășind viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum, ignorând astfel prevederile pct. 47 (1) din Regulamentul Circulației Rutiere.

Prin decizia agentului constatator din cadrul DP Nord a INSP al IGP a MAI, Mocanu Octavian, adoptată la 24 octombrie 2025, Ursu Valeria a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional la o amendă în mărime de 12 unități convenționale, echivalentul a 600 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

În acest context, instanța de recurs reține că potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, *autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.*

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Conform art. 425 alin. (7) Cod contravențional, *procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.*

Potrivit art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității şi*

veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

La caz, reieșind din normele juridice menționate supra, Colegiul indică că, vina contravenientei se probează prin planșa fotografică anexată la materialele cauzei în care este înregistrată viteza de deplasare a automobilului model "***** , cu n/î ***** ca fiind cu 65 km/h (*f.d.9*).

Aferent, Colegiul penal în susținerea vinovăție contravenientei Ursu Valeria privind depășirea limitei de viteză va trece în revistă că acțiunea dată just a fost confirmată de către agentul constatator, fiind admis la instruirile cu privire la modul de exploatare și măsurare a vitezei mijloacelor de transport auto cu ajutorul aparatului pentru măsurare și înregistrarea video de mișcare a autovehiculelor, de tip: „ *LTI 20/20 TruCAM II nr.TC007488, SUA*" în procesul de depistare și documentare a cazurilor de depășirea a vitezei stabilite (*f.d.11)*, fiind de altfel certificat și verificat conform „NML 10-18:2023" și admis pentru utilizare începând cu data de 11.09.2025 până la 11.09.2026, astfel se constată că la data constatării faptei aparatele pentru măsurarea vitezei mijloacelor de transport avea efectuată verificarea metrologică în termen.

La fel, Colegiul penal precizează că planșa fotografică aflată la dosarul contravențional conține data şi ora la care s-a făcut măsurarea, imaginea numărului de înmatriculare a autovehiculului și viteza măsurată, fapt prin ce se constată în mod indiscutabil faptul că, Ursu Valeria la 24.10.2025, ora 16:31, pe traseul R14 R6 – Codrul Nou – Soroca – Unguri – frontiera cu Ucraina, s. Gvozdova r. Florești, a condus mijlocul de transport de model " *****" cu numărul de înmatriculare *****, cu 65 km, depășind viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum, ignorând astfel prevederile p.47 (1) din Regulamentul Circulației Rutiere.

La caz, Colegiul penal reține că, legalitatea utilizării acestui dispozitiv tehnic este stabilită prin pct. 47 al Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 965 din 17 noiembrie 2014, cu privire la aprobarea Regulamentului privind organizarea şi funcționarea Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului" şi modificarea Concepției Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere „*Controlul traficului*", potrivit căruia mijloacele tehnice certificate sau mijloacele tehnice omologate şi verificate metrologic dotate cu opțiuni de înregistrare foto şi/sau video se utilizează pentru fixarea probelor privind încălcările din domeniul circulației rutiere.

Aplicând aceste dispoziții normative la speță, instanța de recurs apreciază că, agentul constatator a avut dreptul de a utiliza planșele fotografice efectuate cu mijlocul tehnic certificat la constatarea contravenției, iar în condițiile art. 425 alin.

(2) și (5) din Codul contravențional, aceste planșe au fost admise corect de către instanța de fond în calitate de probe, fiind pertinente, concludente și utile.

Respectiv, instanța de fond corect a apreciat, că probele administrate pe caz, au fost suficiente, utile și pertinente pentru constatarea faptei contravenționale, determinând atragerea lui Ursu Valeria la răspundere contravențională în baza art. 236 alin. (1) Cod Contravențional.

Astfel, Colegiul conchide că, față de lucrul judecat de prima instanță se constată motivarea amplă și temeinică a soluției pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Or, potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță.

În situația dictată, Colegiul menționează că recurentul, în cadrul procedurii în recurs în susținerea poziție sale ***nu a prezentat careva alte date obiective distincte de cele deja analizate în cadrul primului set de proceduri*** ce ar pune la cântar soluția instanței de fond în detrimentul ei, fapt pentru ce verdictul judiciar urmează a fi plasat la adăpost de orice critică neîntemeiată.

Cu referire la argumentul recurentei Ursu Valeria potrivit căruia schimbarea modelului și a numărului de înmatriculare ale mijlocului de transport indicate în procesul-verbal cu privire la contravenție constituie un temei de nulitate absolută a acestuia, Colegiul penal îl apreciază prin prisma prevederilor art. 443 și art. 445 din Codul contravențional, reținând următoarele.

Potrivit art. 445 alin. (1) din Codul contravențional, nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție intervine în cazul neconsemnării mențiunilor expres și limitativ prevăzute de norma respectivă, între care se regăsesc datele de identificare ale agentului constatator și ale făptuitorului, circumstanțele comiterii și încadrarea juridică a faptei contravenționale, data comiterii acesteia, precum și semnătura agentului constatator ori a martorului asistent, în situația prevăzută de lege.

Din interpretarea sistematică a acestei norme rezultă că legiuitorul a instituit un regim juridic distinct al nulității absolute, delimitând cazurile în care aceasta intervine de celelalte neregularități care pot afecta legalitatea procesului-verbal. Prin urmare, nu orice abatere de la cerințele de formă sau de conținut ale actului de constatare atrage, prin ea însăși, nulitatea absolută a acestuia, fiind necesar ca încălcarea invocată să se încadreze în ipotezele expres prevăzute de art. 445 alin. (1) din Codul contravențional.

În speță, Colegiul penal constată că argumentul recurentei vizează neconcordanța dintre datele referitoare la mijlocul de transport înscrise în

exemplarele procesului-verbal cu privire la contravenție, respectiv indicarea, într-unul dintre acestea, a automobilului de model „V*****”, cu numărul de înmatriculare *****, în locul automobilului de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, indicat în actele examinate de instanțele judecătorești și în planșa fotografică anexată la dosar.

Or, simpla indicare eronată a modelului sau a numărului de înmatriculare al mijlocului de transport nu este prevăzută, ca atare, de art. 445 alin. (1) din Codul contravențional drept un temei autonom de nulitate absolută. O asemenea neconcordanță nu poate fi asimilată automat neconsemnării circumstanțelor comiterii contravenției, în măsura în care actul conține descrierea faptei imputate, data și locul săvârșirii acesteia, iar materialele cauzei permit identificarea evenimentului contravențional și verificarea concordanței dintre fapta descrisă și probele administrate.

În acest context, Colegiul penal reține că art. 445 alin. (2) din Codul contravențional prevede că celelalte încălcări ale art. 443 sau ale altor norme imperative din Cod pot determina nulitatea procesului-verbal numai în cazul în care afectează în mod esențial fondul cauzei. Prin urmare, în situația în care neregularitatea invocată nu se circumscrie cazurilor expres prevăzute la alin. (1) al aceluiași articol, aceasta urmează a fi examinată prin prisma efectelor concrete pe care le produce asupra legalității actului, stabilirii faptelor și exercitării dreptului la apărare.

În cauza dedusă judecății, planșa fotografică anexată la dosar, potrivit constatărilor instanțelor inferioare, surprinde mijlocul de transport de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, precum și datele privind viteza înregistrată, data și ora constatării faptei. Aceste elemente au fost apreciate în coroborare cu celelalte materiale ale cauzei, în vederea stabilirii împrejurărilor în care a fost constatată contravenția imputată recurentei.

În consecință, neconcordanța privind identificarea mijlocului de transport nu poate conduce, exclusiv prin existența sa, la concluzia nulității absolute a procesului-verbal, cât timp nu se demonstrează că aceasta se circumscrie unuia dintre cazurile expres și limitativ prevăzute de art. 445 alin. (1) din Codul contravențional. Sub acest aspect, critica recurentei, în măsura în care urmărește calificarea automată a diferenței dintre datele de identificare ale automobilului drept temei de nulitate absolută, nu poate fi primită.

Prin urmare, în lipsa constatării unei încălcări care să se încadreze în cazurile de nulitate absolută prevăzute de art. 445 alin. (1) din Codul contravențional, argumentul recurentei nu poate fundamenta, prin el însuși, anularea necondiționată a procesului-verbal. Eventualele neregularități referitoare la conținutul diferit al exemplarelor urmează a fi examinate în condițiile art. 445 alin. (2) din același Cod, prin raportare la caracterul lor esențial pentru fondul cauzei și la consecințele

asupra drepturilor procesuale ale persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional.

În aceste condiții, Colegiul penal constată că susținerea recurentei, potrivit căreia schimbarea modelului și a numărului de înmatriculare ale mijlocului de transport constituie, în mod automat, un temei de nulitate absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție, nu rezultă din interpretarea art. 445 alin. (1) din Codul contravențional. Critica urmează a fi examinată, după caz, prin prisma alin. (2) al aceleiași norme, fără a se confunda inexistența unui temei automat de nulitate absolută cu lipsa oricărei relevanțe juridice a neconcordanței invocate.

Sistematizând cele reliefate supra, Colegiul penal consideră că recursul declarat la caz reprezintă de fapt dezacordul formal al recurentei cu aprecierea instanței de judecată. Or instanța de recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost depistate în condițiile în care recursul nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat doar dezacordul cu hotărârea emisă, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat.

Reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul declarat împotriva ***hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Central din 10 decembrie 2025*** cu menținerea soluției primei instanțe fără modificări.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 474 Cod contravențional, Colegiul penal,

D E C I D E :

Recursul declarat de contravenienta Ursu Valeria împotriva ***hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Central, din 10 decembrie 2025***, în cauza contravențională privind contestarea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator din 24 octombrie 2025, întocmite în privința lui **Ursu Valeria** în baza art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, se respinge ca nefondat, cu menținerea hotărârii atacate fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de complet, Judecător: Judecător: Judecător: